

بسم الله

اتحادی یه‌ی مهنی کردستان (ا.م. ک)

درباره خاتمه بخشیدن به مذاکرات با رژیم بعثی عراق

هم میهنان:

تشکیل یافتن اتحادی یه‌ی مهنی کردستان "بمنظور دفاع از موجودیت خلق کرد و هویت ملی کردستان، بعد از شکست بزرگی بود که در ۱۹۷۵ بر سر جنبش آزادی بخش خلقمان آمد. درست بهنگامی که رژیم عراق بسرعت و دقت تمام مشغول بهره گیری از آن شکست بود، و قصد تعریب و بعثی کردن خلق کرد، گوجدای و آواره کردن او را از صحرزمین کردستان داشت، و آشکارا از مفاد پیمان ژوئن ۱۹۷۰ روی برمی تافت. (ا.م. ک) در برابر یورش درندانه رژیم عراق و در برابر ترور و ارباب و فشار و اختناق که بر سر خلقمان حاکم کرده بود، ایستاد. و در شرایطی که رژیم هیچ راه و انتخاب دیگری برای خلق کرد جز بر گرفتن اسلحه، باقی نگداشته بود، (ا.م. ک) بمنظور برآوردن مطالبات برحق ملت کرد و مقابله با تهاجم و هجوم درندانه رژیم، در ژوئن ۱۹۷۶ راه جنگ مسلحانه را در پیش گرفت. هرچند کسه شوونیست های عرب و اشغالگران کردستان، یعنی آنهایی که منکر ساده ترین حقوق تاریخی و دیرینه خلق کردند، و همواره برای نابود کردنش به انواع دسیسه ها و طرح های گوناگون مشغولند، دائما تبلیغ می کنند که گویا این خلق کسرد است که جنگ طلب است و به اصطلاح به اشاره بیگانگان می جنبد، درحالی که حقیقت امر اینست که خلق کرد، خلقی آزاد یخواه است و خواهان حقوق از دست رفته خویشتن است. اقدام به مبارزه مسلحانه او نیز برای دفاع از هویت ملی و بدست آوردن همان حقوقی است که از او ضبط و دریغ کرد ماند. بهمین سبب است که هرزمان ترس از نابود شدن او در میان افتاده، بناچار مسلح شده و راه کوههای سرکش کردستان را در پیش گرفته است، تا برطیه اشغالگران و استشارگران قیام کند.

این بار نیز در قیام ژوئن خلقمان، که با جنگ ما بین نیروهای (ا.م. ک) و توده های خلق کرد از یکسو، و رژیم عراق از سوی دیگر آغاز شد، به نسبت نابرابری نیروهای ما و رژیم، یورش و هجوم علیه آن تا پای جان شدت یافت. و رژیم علیوم همه تهاجمات درندانه و حملات ناروا هرگز نتوانست در آن شرایط سخت نبرد، که نیروهای صاحب مرگ آورترین و تازه ترین ابزارهای جنگ بود، بر حملات پیشمرگان کردستان و مبارزان (ا.م. ک) فائق آید. نتیجه آن چند سال جنگ، شهید شدن هزاران تن از نیروهای مسلح رژیم عراق بود. در این مدت رژیم کماکان به سیاست ناروای خود مبنی برانکار حقوق برحق خلق کرد، و کوشش برای عرب و بعثی کردن، و نیز تخت قاپو و آواره کردن او ادامه میداد. تا اینکه سرانجام در اثر تحولاتی که در عراق و خاور میانه رخ داد، شرایط مذاکره بوجود آمد و رژیم خود پیش قدم شد و با رهبری جنبش ارتباط برقرار کرد، ظاهرا به این منظور که گویا آماده است تا مساله ملی کرد را در عراق حل کند. بی آنکه هرگز (ا.م. ک) درباره حسن نیت رژیم و یا تمایلات واقعی او ظن و احتیاط های خود را از دست داده باشد. اینرا نیز به صراحت تمام به نمایندگان رژیم اعلام کرد، و هر بار جواب این بود که آنها احساس می کنند باید مساله کرد حل شود و قصد دارند برآستی این مشکل را از ریشه حل کنند.

هم میهنان عزیز:

بهمان گونه که (ا.م. ک) بمنظور برآوردن و احقاق حقوق مسلم خلق کرد بوجود آمد، بهمان گونه برای بدست آوردن آنها چندین سال مبارزه مسلحانه کرده است و باز هم خواهد کرد، و نیز هزاران تن از دلیرترین فرزندانیش را فدای آزادی و سرافرازی خلق کرد کرده است. اینک نیز بمنظور دست یافتن به حقوق از دست رفته این خلق بود کسه اقدام به مذاکره و گفتگو را پذیرفت. مذاکره، اگر امکان و شرایطش مهیا باشد، در بسیاری اوقات یکی از راههای مبارزه سیاسی برای اعلام و احقاق حقوق خلق کرد، و بدست آوردن آنهاست. اینهم اولین بار نیست که مذاکره، همچون شیوه ای مبارزاتی، در نبرد بی امان و پراز قربانی و ایثار خلقمان، برگزیده میشود. و نیز (ا.م. ک) تنها سازمان کردستانی نیست که این شیوه مبارزاتی را در شرایط مناسب خود برمیگزیند. بلکه گفتگو همواره یکی از راههای مبارزه به

بلندای تاریخ جنبش آزاد بیخش خلق کرد است و (۱۰۰ م. ک) نیز این شیوه را در شرایط مناسب، برای رساندن صدای رسا و آزاد خلق کرد و آشکار کردن در خواستهای او بمنظور آگاهی خلقهای عراق و منطقه و جهان، و نیز شناساندن مساله حقیقی خلق کرد برگزید. این نیز بر همه روشن و آشکار است که پیش از (۱۰۰ م. ک) چندین جناح سیاسی دیگر کرد و عرب هم، راه مذاکره را با حکومت های گوناگون عراق، منجمله رژیم کنونی، امتحان کرده اند. بعلاوه مذاکرات مابین رژیم عراق و خلق کرد، باستثنای پیمان مارس ۱۹۲۰ که رژیم عراق برخی از حقوق ملت کرد را تأیید کرد، اغلب به نتیجه نرسیده اند و هر بار رژیم از وعده های خود پشیمان شده و به تعهداتش جامه عمل نپوشانده است. تردیدی هم در این نیست که چگونگی مذاکرات و نتایج آنها، همواره بستگی تام به تعادل نیروها و شرایط گفتگوها داشته است. بهمین سبب هرگاه رژیم عراق احساس کند در موضع قدرت است و نیروهایش در وضع خوبی بسر می برند، از معاهدات خود پشیمان گشته و نه تنها به وعده های عمل نمیکند بلکه دوباره بر سر خلق کرد هجوم آورده و حملاتش را در ندانه تر کرده است.

مذاکرات این بار نیز بعد از تماسهای مستقیم و غیر مستقیم رژیم با رهبری جنبش، و بعد از شور کردن رهبری با تمامی کادرهای سیاسی و نظامی جنبش، روشنفکران و مردان صاحب نظر ملتمان آغاز گشت. این بود که در اوائل دسامبر ۱۹۸۳ مابین نیروهای پیشمرگان کردستان و نیروهای مسلح عراق، آتش بس برقرار شد تا مذاکرات مستقیم و جدی طرفین برای حل عادلانه و دمکراتیک مساله ملی کرد در عراق شروع شود. بعد از آن هیئتی بلند مرتبه از (۱۰۰ م. ک) به سرپرستی دبیر کل، و شرکت چندین عضو کادر رهبری، به بغداد رفتند تا با بلند پایگان رژیم و رئیس جمهور عراق به مذاکره بنشینند. اما این بار هم رژیم عراق به روش همیشگی خود، برخلاف پیمان و وعده های مبنی بر بهبود بخشیدن اوضاع کردستان و حل مساله کرد، بجای از بین بردن وحشت و ترس و زور و فشار، و نیز دست کشیدن از کوچ دادن و آواره ساختن، و به عرب و بعثی کردن مردم کردستان، شروع به نشر پروپاگاندا و جعل اکاذیب کرد، و به بهره برداری و سوء استفاده کردن از شرایط آتش بس پرداخت تا (۱۰۰ م. ک) را تضعیف نماید و آزار و فشار خود را بر سر خلقمان افزایش دهد. این بود که از همان ابتدای مذاکرات برای ناامید کردن خلق کرد، به نشر جعلیات درباره چگونگی گفتگوها پرداخت.

در آن شرایط، خلق ما چشم انتظار بوجود آمدن جو و شرایط تازه ای بود که در آن شاید از آزار و فشار و سرکوب در ندانه رژیم رهائی یابد. اما برخلاف آن، رژیم دست به اعدام دهها تن کرد زد. ظاهراً به جرم اینکه از خدمت سربازی فرار کرده اند. و نیز دهها تن کادر و پیشمرگه و اعضای (۱۰۰ م. ک) و هموطنان بی گناه ما را بشهادت رساند. هنر مندانه برجسته کرد را بعد از اذیت و آزار فراوان، به نقاط مختلف منتقل کرد، و دانشجویان دانشکده هولیر (اربیل) را تهدید به اخراج و شکنجه و کتک نمود و سرانجام صد هاتن از آنان را از دانشکده اخراج کرد، و بدین سان سرکوب خود را نسبت به کارگران، کارمندان، دانشجویان و کسبه، بمنظور اینکه آنها را به زور و اجبار بعثی و نظامی کند، افزایش داد. همچنین برای کنترل بیشتر هموطنان ما و تحت فشار گذاشتن آنها، اقدام به افزودن پست های بازرسی نظامی در نقاط مختلف شهرها و جاده ها کرد. و نیز تمامی توانائی مادی و رزمی خود را برای نظامی کردن هزاران "جاش بیکار" گرفت و دهها فتوایال مزدور را تحریک و علم کرد تا بر علیه نیروهای دفاع ملی و جلوگیری کردن از احقاق حقوق مسلم خلق و جنبش آزاد بیخش و مرفی کردستان، بجان ملت کرد بیفتند.

از طرف دیگر با تهدید و زور، مردم را وادار و ناچار کرد تا نمایندگان تحمیلی مجلس به اصطلاح شورای ساخته و پرداخته خود را برگزینند. علاوه بر اینها، رژیم بجای آنکه در همکاری، مبارزه مشترک و وحدت مابین دو خلق کرد و عرب، در عراق بکوشد و در نبرد مشترکشان بر علیه امپریالیسم و نوکراتش در منطقه کوشا شود، همکاری و وحدت خود را بادشمنان هر دو خلق بیشتر کرد. معاهده و سازش اخیر عراق با ترکیه (برای حمله نیروهای نظامی ترکیه به نیروهای کرد در کردستان عراق) از آن جمله است.

هم میهنان:

در آن مذاکرات که دهها نشست طولانی داشت و گفتگوهایش صدها ساعت طول کشید، بحث بر سر چگونگی بهبود بخشیدن وضعیت کردستان، و نیز بحث بر سر مناطقی بود که ساکنان آن آواره و کوچ داده شده اند، و یا به جبر و زور عرب و بعثی شان کرده اند. گفتگو همچنین بر سر مطالبات و خواستهای ملتمان درباره خود مختاری کردستان و سازمانهای دمکراتیک، و صنفی آن بود، و نیز از بین بردن جدائی و فاصله مابین خلق کرد و اعضای بعثی رژیم و داور و دسته شان،

و هم، تعیین حدود و شعور کردستان و به اثبات رساندن حقوق حقه ملتمان، اینهمه تلاش و کوشش (ا.م. ۰. ک) برای آن بود که رژیم به وعده‌هایش عمل کند و مساله ملی کرد در عراق بالاخره به روشی عادلانه، دمکراتیک و آشتی جویانه حل شود. اما، از رفتار و روش‌های شوونیستی مسئولان رژیم و سیاست‌تعلل و وقت‌کشی همیشگی شان گرفته، تا شکنجه و آزار هر روزه فرزندان خلق کرد، و بسیاری از سخنان نادرست و اظهارات نابجای برخی کارچرخانان بعث، یکبار دیگر این حقیقت ثابت شد که رژیم بعث عراق تمایلی به حل مساله کرد ندارد، بلکه منظور واقعی او اجرای سیاست شوونیستی‌اش در پرتو طولانی کردن مذاکرات است. بهمین منظور رهبری (ا.م. ۰. ک) در نشست عمومی خود، با قاطعیت تمام تصمیم گرفت که به مذاکرات با رژیم خاتمه بخشد. و مسئولیت تاریخی به نتیجه نرسیدن گفتگوها و علل تحقق نیافتن حل عادلانه، آشتی جویانه و دمکراتیک مساله ملی کرد را بعهدہ رژیم بیندازد.

و هم اینک توده‌های خلق را هشدار میدهد تا آگاه باشند و به هیچ شکلی منتظر نمانند تا رژیم بعث عراق به حل واقعی مساله کرد بپردازد و فشار و سرکوب خود را نسبت به آنان کم کند، بلکه برعکس باید خود را مهیای آن کنند تا فشار و سرکوب و قلع و قمع رژیم زیادتر از هر زمان دیگر شود. مبارزان (ا.م. ۰. ک) نیز استوارتر از پیش در دفاع از حقوق حقه خلق کرد روحیه‌ی عالی و عقیده‌ای خلل ناپذیر به نبرد آزاد بیخس و بی‌امان خلق مان برای کسب پیروزی، همچنان ادامه میدهند.

پیروزیاد مبارزات توده‌ای و نبرد انقلابی و مشترک نیروهای مترقی عراق و کردستان بمنظور احقاق دمکراسی برای عراق و حق تعیین سرنوشت برای خلق کرد.

به پیش رو به سوی هرچه بیشتر برافروختن آتش نبرد انقلابی و پیروزمندانه.

کمیته رهبری اتحادیه‌ی بهی مهنسی کردستان

۱۹۸۵/۹/۱۵

برگرفته شده از رادیو "صدای خلق کردستان" در تاریخ ۱۹۸۵/۱/۱۷